СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
РІК LVI. Ч. 121. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 26-го ТРАВНЯ 1948. No. 121. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MAY 26, 1948. VOL. LVI.
ТРИ ЦЕНТИ в Зл. Д. Америки; ПЯТЬ ЦЕНТІВ Закордоном. Тел. „Свободи": BErgen {4-0237 4-0237} — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS in the United States; FIVE CENTS Elsewhere

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ПІДВИШКУ ПЕНСІЙ І ПОШИРЕННЯ СУСПІЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Вашингтон, 24 травня. — Президент Труман предявив конгресові суцільний плян для розширення суспільного обезпечення. В першу чергу він домагається, щоб законом про суспільне забезпечення були обняті дальших 20,000,000 робітників, які досі и екористають з закону. Водночас президент домагається підвищення пенсії на старість і інших поборів з фонду суспільного забезпечення. Фонд мав би зрости дорогою доплат з федеральних податків.

Високі кошти життя створили важку життєву проблему для багатьох родин, каже президент у своїм посланні до конгресу й тому треба підвищити добродійства з пенсійного фонду найменше на половину теперішніх поборів. Як аргументу для переведення свого пляну президент пригадав на теперішню агітацію Совєтів, які чваняться що винайшли спосіб забезпечення людей від економічної нужди. Тому, що це обманчива агітація, така демократична країна як Злучені Держави повинна показати, як належить розвязати справу економічного забезпечення. У проєкті президента жінки мали б дістати старечу пенсію вже по скінченім 60 році життя, за місць по 65 році, як це є тепер; особи залежні від голови родини, могли б заробляти по $40 місячно і не мати обовязку платити податку (тепер це відноситься лише до $15 місячної платні), а суспільні оплати мали б бути побирані від платень аж до висоти $4,800 річно, замісць дотеперішних $3,000. — Конгресові кола прийняли холодно нові предявлення президента .

ВОРОГ КОМУНІСТИЧНИХ ЗАТІЙ ЗГИНУВ ТАЄМНОЮ СМЕРТЮ

Лонг Бренч, у стейті Ню Джерзі. — Гаролд С. Адамсон, член комісії для американізації при Американськім Легіоні, помер таємною смертю, як це ствердила поліція, найшовши його тіло з розчерепленою головою в кімнаті готелю Елке у понеділок 24 травня. Адамсон відбув у Вашингтоні 6-місячний курс Американського Легіону для протиділання підривним елементам і мав промовляти на зібранні Легіону в Асбері Парк, Н. Дж., у неділю. Коли він не явився з промовою, почали за ним пошукування і найшли його в замкненій готелевій кімнаті. Здогадуються, що він після якоїсь сутички на вулиці мав ще настільки сили, що повернувся знадвору до готелю і помер від удару в голову.

ПРЕЗИДЕНТ ПЛЯНУЄ ПЯТЬ БІЛЬШИХ ПРОМОВ

Вашингтон. — Ще перед конвенцією Демократичної партії в липні вибереться президент Труман у передвиборчу подорож на Захід, як оповіщують з Білого Дому. Його потяг затримається в 43 місцевостях для виголошення промов. Пять із намічених промов мають бути „великими" промовами, тобто, такими, що порушують важні проблеми. Першою буде промова про Зпеплясовані Особи, що її виголосить президент у Шікаґу 4 червня; друга буде на зібрані 35 дивізії з воєнних часів, в Омага, Небраска, 5 червня; третя в Сієтл, Вашингтон, 10 червня; четверта на закінчення шкільного року в університеті Каліфорнія 12 червня; пята у Пресовім Клубі в Лос Анджелес, Каліфорнія, 14 червня. Інші промови будуть принагідні, коли президент затримається для привитання з людьми.

ЛУЇСА ЗНОВУ КЛИЧУТЬ ПЕРЕД СУД

Вашингтон. — Джан Л. Луїс, голова майнерської юнії, дістав від федерального суду зазив явитися 1 червня для вияснення, чому він не хоче вести переговорів з власниками шахт в справі заключення нового робітничого контракту. Це перший раз уряд домагається судового наказу для ведення переговорів на підставі закону Тефта-Гартлія. Луїс, як звісно, відмовився вести переговори з власниками шахт тому, що в переговорах мав брати участь Джозеф Е. Муді, предсідник Товариства Південних Вугільних Продуцентів. Луїс каже, що Муді не підписав теперішнього контракту з юнією й тому він не хоче з ним вести переговорів.

БРАНАН НОВИМ СЕКРЕТАРЕМ РІЛЬНИЦТВА

Вашингтон. — Президент Труман назначив Чарлса Ф. Бранана в Денвер, у стейті Колорадо, новим секретарем рільництва на місце Клинтона П. Андерсона, який зрезигнував, щоб кандидувати на сенатора з стейту Ню Мексик. Бранан був асистентом секретаря від 1944 р. Він був адвокатом, має тепер 44 літ життя і спеціялізувався в справах рільництва після покінчення університетських наук.

ПОХОРОН БЛ. П. ЄП. ВАСИЛЯ ТАКАЧА

Питсбур, Па. — У понеділок 17 травня, як звідомляє „Амеріканско-Русскі Вєстнік" — відбулися похорони бл. п. Кир Василя Такача, єпископа гр.-катол. підкарпатських українців. У похороні взяло участь велике число вірних разом з 150 гр.-катол. і 25 римо-катол. священиками. Єпископів бу 7, а це 4 українські: Богачевський, Сенишин, і номінати: Роборецький та Борецький з Канади; дальше римокатол. Мусіо з Стюбенвил і МекДоналд з Ню Йорку. Архієрейську Богослужбу відправив новий ординарій питсбурської гр.-катол. дієцезії Данило Іванцьо, який теж виголосив проповідь по українськи. Англійською мовою проповідував єп. Сенишин, а мадярською о. Табакович з Клівленду. З катедри в Мунгал перевезено тлінні останки небіжчика до крипти на горі св. Макрини при монастирі СС. Василіянок в Юніонтавн.

Вашинґтон дораджує арабам послухати зазиву О. Д.

Вашингтон, 24. травня. -- Уряд Злучених Держав візвав усі арабські держави послухати зазиву Ради Безпеки Обєднаних Держав і скласти зброю в боротьбі за Палестину. Відповідні інструкції вислано до американських представників у сімох арабських країнах, щоб вони зясували перед тамошніми урядами становище Америки. Держави, до яких вислано зазив з Вашингтону, це такі: Єгипет, Ірак, Сирія, Ливан, Савді Арабія, Ємен, а посередно теж і Трансйорданія, бо її володареві передасть зазив американський генеральний консул в Єрусалимі. Вашингтонський уряд має поновно зажадати від Ливану звільнення американців, інтернованих ливанським урядом, вернованих литанським урядом. Проти інтернованих арабські власті видвигнули закид, що вони є у „військовому віці" та їдуть до Палестини з метою вступити до ізраїльської армії.

ЗАПОВІДАЄ РОЗБИТТЯ ІТАЛІЙСЬКИХ СОЦІЯЛІСТІВ.

Ню Йорк. — Сомнер Велес, бувший підсекретар стейту, у черговій синдикованій статті заповідає створення третьої сили в Італії. Це може статися, коли соціялісти зїдуться на конвенцію влітку для вирішення, чи вони мають вести самостійну політику, чи бути дальше попихачами комуністичних провідників. Тому, що під час недавніх парляментарних виборів вийшов на денне світло в цілій повноті факт, що ліві соціялісти йдуть сліпо за диктатом комуністів, багато соціялістів підносять тепер голову і домагаються цілковитого зірвання з комуністами. Вони хочуть підняти боротьбу проти захоплення влади комуністами в робітничих юніях і створити незалежну групу під проводом Сараґата і Льомбарді. Якщо б до цього дійшло, тоді може прийти до перегрупування сил у парляменті.

ПРИЗНАННЯ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ВЧИТЕЛЯ В КАНАДІ.

Виннипег, Канада. — Іван Паньків, який є інструктором у виннипегській школі „Еберди́н" і який спеціялізується в нових методах навчання, одержав стипендію на дальші студії в Шікаґо. Молодий учитель спеціялізується в новій методі навчання, що заставляє дитину вживати в один час два змисли: слух і зір. Стипендію дала „Енсайклопідія Британніка Филмс". Паньків виїде на дальші студії з кінцем червня. (У. Голос).

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ СВІТОВИЙ КОНГРЕС СУСПІЛЬНОЇ ГИГІЄНИ.

Ню Йорк. — Знавці суспільної гигієни підготовляють на серпень світовий конгрес суспільної гигієни для студій проблем миру, як це заявив д-р Джан Р. Ріс, предсідник Інтернаціонального Інституту Суспільної Гигієни з Лондону. Він тої думки, що психіятри й інші науковці, які займаються студіями суспільної гигієни, коли зійдуться разом, будуть у спроможності винайти методи для розвязки проблеми постійного миру у світі

СТУДЕНТИ СПОЗА ЗАЛІЗНОЇ ЗАСЛОНИ ПРИЇДУТЬ В АМЕРИКУ.

Ню Йорк. — Трьом американським студентам вдалося продерти Залізну Заслону до тієї міри, що з підсовєтських країн зможуть приїхати на літні курси до Америки 80 студентів. Це перший раз після покінчення війни вдалося промостити дорогу до Америки університетським студентам з таких країн, як Польща, Румунія, Югославія, Болгарія, Чехословаччина й Угорщина. З підсовєтських „республик" не вдалося докищо дістати нікого. На дорогу для чужинних студентів склали студенти американських каледжів $25,000.

СПРАВА СОВЄТСЬКИХ АГЕНТІВ В КОМІСІЇ О.Д.

Лейк Соксес, Н. Й., 25. травня. — Совєтський представник в Комісії Людських Прав виступив вчора з обвинуваченням проти Америки, що американські власті роблять труднощі в допущенні до Америки большевицьких агентів і це він вважає за „дискримінацію". Йдеться про поїздку до Америки большевицьких агентів А. С. Степаненка від Білорусі та М. П. Клекоухіна від України. Виходило б, що американська амбасада в Москві перед виданням візи домагалася від них виповнення відповідного квестіонара та відмовила їм „дипломатичної недоторканості", що большевикам дуже не подобалось. На закиди большевика відповідала п-ні Рузвелт, стверджуючи, що цих труднощів не було б, якби большевики не ставили ще більших американським дипломатам і кореспондентам.

Реченець примир'я в Палестині продовжено на 48 годин

Лейк Соксес., 25. травня. — На прохання арабського представника Рада Безпеки вчора продовжила на дальших 48 годин реченець завішення зброї в Палестині, відкладаючи його до середи в полудне, східного часу. Речник арабів в Раді, сирійський представник Фаріс ель Хоурі, мотивував своє прохання фактом, що деякі арабські народи одержали заклик ОД щодо примир'я тільки на кілька годин перед визначеним реченцем і не мали можности справи спільно обдумати та вирішити. Рівночасно Арабська Ліга повідомила з Трансйорданії, що її політичний комітет, в якому заступлені всі арабські країни, відбуде сьогодні в справі пропозиції Ради Безпеки щодо примир'я окремі наради і займе відповідне становище. Арабське прохання піддержували представники Америки і Британії, тоді як представник Ізраїля, піддержуваний Совєтським Союзом, був проти відкладання примир'я. Проте, арабську пропозицію прийнято одноголосно.

МАЛІ НАДІЇ НА ПРИМИР'Я В ПАЛЕСТИНІ.

Каїро, Єгипет, 25. травня. — Безпосередньо перед зібранням політичного комітету Арабської Ліги, що має зайняти становище до пропозиції Ради Безпеки щодо арабсько-ізраїльського примир'я, представник цеї Ліги заявив, що араби погодяться на пропозицію, але тільки під умовою, що буде роззброєна і розпущена ізраїльська армія. Араби вважають, що цілий рух за примиря ведеться на те, щоби дати ізраїльцям час краще підготовитися до війни та скріпити їх армію.

ПІВДЕННА АФРИКА ВИЗНАЛА ІЗРАЇЛЯ.

Кептавн, Південна Африка, 25. травня. — Уряд Південно-Африканського Союзу визнав вчора „де факто" державу Ізраїля. Премієр філд маршал Смутс повідомив про це телеграмою ізраїльського міністра закордонних справ Шертока, зазначуючи, що тут не береться до уваги кордонів нової держави. Південна Африка це перша країна з британського Камонвелту, що визнала Ізраїля.

БРИТАНІЯ НАМОВЛЯЄ АРАБІВ ДО ЗАВІШЕННЯ ЗБРОЇ.

Лондон, 25. травня. — Вчора тут виявлено, що Велика Британія, яка без сумніву має найбільші від всіх впливи між арабськими народами, вживає відповідних заходів, намовляючи арабів до прийняття заклику О. Д. щодо завішення зброї в Палестині. Британські представники в столицях усіх арабських країн роблять ці заходи в порозумінні та спільно з представниками Америки. Справу піддержує теж міністер закордонних справ Бевин і він мав висловити під цим оглядом деякі надії, хоча не є певний арабського становища.

НА АРАБСЬКО-ІЗРАЇЛЬСЬКОМУ ФРОНТІ.

Тель Авів, Ізраїль, 25. травня. — Рівночасно зі заходами Ради Безпеки в справі примир'я, боротьба на арабсько-ізраїльському фронті в Палестині продовжується. По боці ізраїльських військ бореться багато ветеранів колишньої польської армії, що мають досвід вуличних боїв ще з Варшави. Проте, араби дальше виявляють помітну чисельну перевагу та здобувають дальші позиції, не зважаючи на завзяту оборону жидів, головно в Старому Місті Єрусалиму. Вчора арабська авіяція вперше скинула важкі бомби на ізраїльську столицю Тель Авів.

ФОРМАЛЬНЕ ПЕРЕРВАННЯ НАРАД В СПРАВІ АВСТРІЇ.

Лондон, 25. травня. — Заступники міністрів закордонних справ чотирьох великодержав, що від довшого часу відбували тут конференцію в справі підготовки мирового доготору з Австрією, вчора офіціяльно повідомили „велику чвірку" про перервання нарад на неозначений час. Причиною перервання є неуступчиве становище Совєтів, що виключає будьяке порозуміння в австрійській справі.

ПОДВІЙНЕ „ВЕТО" БОЛЬШЕВИКІВ В О.Д. В ЧЕСЬКІЙ СПРАВІ

Лейк Соксес, Н. Й., 25 травня. Совєтський Союз на вчорашньому засіданні Ради Безпеки вже 24 і 25-ий раз скористав зі свого великодержавного права спротиву, цим разом в чеській справі. Рада Безпеки розглядала внесену представником Чіле резолюцію, що Совєтський Союз під загрозою військової сили викликав комуністичний державний переворот в Чехословаччині. На порядку голосування була пропозиція, внесена спільно представниками Чіле і Аргентини, та яка передбачувала створення окремого підкомітету з представників трьох країн, які цілу справу мали б прослідити та приготовити Раді відповідне звідомлення. Дев'ять членів Ради голосували в користь резолюції і тільки два совєтські представники були проти. Тому, що совєтський голос проти має рішальне значення „вета", резолюція перепала. Подвійне совєтське „вето" на вчорашньому засіданні Ради Безпеки, що було вже двадцятьчетвертим і двадцятьп'ятим з черги, тільки зайвий раз підтвердило повну безнадійність будьякого полагодження справи міжнародною організацією, в якій засідають представники Кремля. В цьому конкретному випадку видвигнено теж застереження, що справа не підлягає великодержавному праву вета, що обстоювали представники Америки і Британії. Проте, представник Франції, що був вчора предсідником Ради, вирішив, що справа підпадає під право вета. Америка і Британія здержалися тоді від дальших дебат на цю тему, натомість Чіле, Аргентина, Канада і Колумбія склали протест проти „вета". Справа большевицького перевороту в Чехословаччині прийде ще раз на порядок нарад Ради Безпеки в середу рано.

ПОЛІТИЧНА КРІЗА У ФІНЛЯНДІЇ ЗАГОСТРЮЄТЬСЯ

Гельсінки, Фінляндія, 25 травня. Внутрішньо-політична кріза у Фінляндії, викликана викиненням з уряду комуністичного міністра внутрішніх справ після ухвалення йому заяви недовіря в парляменті, прибирає загрозливих розмірів. Згаданий міністер був відмовився зрезигнувати і його викинули. Тепер комуністи по цілій країні почали масові страйки проти цего рішення і в країні існує оправдане побоювання насильного комуністичного перевороту, якщо тільки цего схоче Москва.

НОВА ПОРОДА „ТРОЦЬКІСТІВ" МІЖ ЮГОСЛАВСЬКИМИ БОЛЬШЕВИКАМИ

Белград, Югославія, 25 травня. Югославські большевики, вирізавши вже велику частину своєї опозиції, почали тепер таку саму криваву забаву самі між собою. Після недавнього засуду на смерть кількох членів комуністичної партії „за зраду", тепер почалася гостра дискусія між самими ж большевиками на тему способу і метод „соціялізації" сільського господарства. Загально вважається, що після словної дискусії прийде до використання випробуваного аргументу насилля та що дискусію тільки і розгорнено на те, щоби створити „єретиків" і опісля їх постріляти.

КРАЇНИ БЛИЗЬКО СХОДУ ПРОТИ СОВЄТІВ

Лейк Соксес, Н. Й., 25 травня. Окремий комітет О.О.Д., що розглядає справу створення Економічної Комісії для Близького Сходу, відкинув вчора більшістю 10 голосів проти 1 домагання Совєтського Союзу, щоб дати йому голос в Комісії.

ЧЕРГОВИЙ ПОХІД БОЛЬШЕВИКІВ ПРОТИ ПОЛЬСЬКОГО КОСТЕЛА

Варшава, 25 травня. У з'вязку з недільним посланням польського єпископату зі засудом матеріялістичного світогляду та з домаганням права голосу у вихованні молоді, урядова комуністична преса вже почала сильну акцію проти церкви і духовенства, закидуючи їм „саботаж у відбудові країни", „шиненням ненависти проти режіму" та зараховуючи духовенство до „ворогів народу".

НОВИЙ ПАТРІЯРХ В РУМУНІЇ

Букарешт, Румунія, 25 травня. Синод автономної греко-православної церкви в Румунії вибрав вчора митрополита Юстиніяна Маріну своїм новим патріярхом, на місце покійного патріярха Нікодима. Маріна має 47 років.

ЗАПРИСЯЖЕННЯ НОВОГО ІТАЛІЙСЬКОГО УРЯДУ

Рим, 25 травня. Нововибраний президент Італійської республики, Люїджі Ейнауді, заприсягнув вчора новий італійський уряд, створений вже шостий раз з черги християнсько-демократичним премієром Альчіде де Ґаспері. Премієр виголосить свою програмову промову на першому засіданні нового уряду на початку наступного тижня.

ПІДПИСАНО ЧЕСЬКО-ЮГОСЛАВСЬКИЙ ДОГОВІР

Прага, 25 травня. Вчора тут підписано торговельний договір між Чехословаччиною і Югославією, яким передбачується товарообмін між обома країнами на суму 50,000,000 долярів до кінця ц. року.

РУМУНИ ВТІКАЮТЬ ДО ТУРЕЧЧИНИ

Істамбул, 25 травня. На місцевому турецькому аеродромі вчора знову осів один румунський літак і трьох його пасажирів зголосились до турецьких властей, подаючи себе за політичних втікачів. Від 1945 року це вже 8-ма група румунів, що втікла до Туреччини літаком.

ТЕРОРИСТИЧНА „ТРАДИЦІЙНА ДЕМОКРАТІЯ" В ЕСПАНІЇ

Мадрид, 25 травня. Застосовуючись до „духа часу", ген. Франко почав називати свій режім „традиційною демократією". Вчора тут повідомлено, що в цій „традиційній демократії" покарано гривною 11,000 долярів п'ятьох визначних монархістів, що в половині квітня відбули недозволені урядом наради.

SVOBODA
UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і закордоном:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$ 2.75

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582.

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346. JERSEY CITY 3, N. J.

КОНГРЕС ПРО ДОПУЩЕННЯ „ДІ ПІС"

В палаті репрезентантів і сенаті уже радять у справі допущення „дисплейсд персонс", чи як ми кажемо переміщених осіб, з европейської скитальщини до Злучених Держав. На це, що там говориться, треба звертати пильну увагу. Треба знати хто і що говорить, а зокрема треба добре прислухуватись аргументам тих, що ще далі видвигають щораз нові закиди, звернені проти „Ді Піс", щоб їх цілком недопустити до Америки, або хоч обмежити до мінімума число тих, що їх евентуально допуститься. Коли про це згадуємо, то не тому, щоб комусь відмовляти права свобідно висловлювати свою думку, та ще й в конгресі, але щоб знати, якими на ділі є людьми ті репрезентанти, яких вибираємо до законодатного тіла. Це ж їм доводиться впрішувати справи, які заважують на долі нашої країни, а то й світу, чи такі, які нам дорогі з боку морального, гуманного, чи навіть сентиментального, як це тепер зі справою „Ді Піс".

Здавалось би, що коли вже американський нарід висловив свою думку в справі „Ді Піс" через своїх найвизначніших представників, включно з президентом держави, як теж через свої найвпливовіші установи, церковні, виховні, робітничі й т.д., то справа піде легко. Так не є, бо ще далі появляються нові проєкти, яких завданням хіба справу далі проволікати, чи звести її на ніщо. На ці проєкти, як у палаті репрезентантів, так і в конгресі, звернув увагу президент Труман і гостро їх скритикував, пригадуючи конгресменам та сенаторам, що весь зорганізований американський нарід є за вдержування американської традиції й негайне допущення більшого числа „Ді Піс" до Злучених Держав. Зокрема президент виступив проти таких представників у конгресі, які хотіли б обмежити допущення „Ді Піс" до певних країн і народів, а виключити тих скитальників, що походять з деяких країн східної, центральної та південної Европи. Якраз з тих останніх країн, казав президент є багато американців, котрі помогли розбудувати Америку і зробити її великою, багатою і сильною, якою вона нині є.

Що заваги президента Трумана актуальні, можна пізнати хоч би по тім, що говорив недавно в сенаті сенатор Чепмен Реверкомб з Вест Вірджінії, згідно з тим, що подає Конгресовий Рекорд з 20 травня б.р. Отже сенатор Реверкомб звертає увагу, що „Ді Піс", яких треба би допустити до Злучених Держав, походять майже вцілості — крім німців — з таких країн східної й південної Европи, яким признано відносно малу іміграційну квоту, бо історія Злучених Держав виявляє, що ці елементи не так легко асимілюються... Ось що мало би бути тепер аргументом, щоб з тих країн взагалі „Ді Піс" не допускати, або допускати в дуже обмеженому числі й то на рахунок будучих іміграційних квот, так, що деякі народи не могли б потім мати доступу до Америки на яких 100 чи більше років.

Коли сам президент держави критикує того роду погляди і вважає їх негуманними та неамериканськими, то й всі ми не повинні сидіти тихо, а теж сміло висказувати свої погляди в письмах чи телеграмах до конгресу, до сенаторів і конгресменів, даючи вираз свому невдоволенню, коли чуємо такі голоси як сенатора Реверкомба. Це голоси певної касти людей, але не загалу американського народу.

Непорозуміння в основних справах

Водночас з заявою секретаря стейту Джорджа Маршала про брак щирости збоку Советів у нарадах в міжнародних установах, департамент стейту оприлюднив 11 основних справ, яких полагоду увесь час спиняла Росія. З огляду, що ці справи можуть стати предметом прилюдної дискусії між совєтським і американським урядом, варт мати їх перед очима. Це такі справи:

1. **Обмеження зброєнь.** — Цю справу почато обговорювати на Загальній Асамблеї Обєднаних Держав і вона станула опісля на мертвій точці з причини крутійства Росії.

2. **Атомова енергія.** — Це найбільш оклепана справа в міжнародній політиці. Над нею відбулося 220 засідань в комісії та різних підкомісіях Обєднаних Держав. У Комісії Атомової Сили Обєднаних Держав засідають представники 17 держав. З них 14 погодилися на плян міжнародньої контролі над атомовою силою, а лише Росія й її сателіти: Україна й Польща відмовилися заявити свою згоду на американський плян міжнародньої контролі. Вкінці комісія почулася приневоленою заявити прилюдно, що вона не є в силі найти розвязки й тому передає цю справу назад до Асамблеї, коли вона збереться.

3. **Мир з Німеччиною.** — Над складенням мирового договору для Німеччини відбулися два довгі засідання Ради Чужинних Міністрів. Совети обмежилися до безупинної опозиції проти всіх зусиль, які робили Злучені Держави, хоч на них погодилися три інші міністри закордонних справ, а це Америки, Британії, Франції.

4. **Мир з Японією.** — У липні 1947 р. Злучені Держави вийшли з думкою, щоб скликати 10 держав, інтересованих в японській справі, на тимчасову конференцію для передискутування можливостей мирового договору з Японією. Вісім держав згодилися на конференцію, а Росія зажадала, щоб мировий договір склали лише Чотири Потуги з виключенням інших держав.

5. **Евакуація чужинних армій з Китаю.** — З кінцем місяця березня 1948 р. Америка втримувала в Китаю 1,496 персоналу армії і 4,125 персоналу фльоти й маринарів. Ці війська остають в Китаю на запрошення китайського уряду. Росія обіцяла ще небіжчикові Рузвелтові, що забере своє військо з Китаю з кінцем війни, одначе не зробила цього до теперішньої пори.

6. **Евакуація війська з Кореї.** — Генеральна Асамблея Обєднаних Держав ухвалила 14. листопада 1947 р. резолюцію, щоб ввести в життя якнайшвидше незалежність Кореї, після чого мали б забрати свої війська обі держави, тобто Америка й Совети. О. Д. вибрали навіть комісію для допомоги при виконанні цеї резолюції. У члени комісії вибрано підсоветську Україну, одначе вона відмовилася брати участь в її праці. Советський Союз відмовив комісії Обєднаних Держав права вступу до Північної Кореї, яка находиться під совєтською окупацією. Совети постійно відмовлялися співпрацювати з кимнебудь у виконанні доручення Обєднаних Держав, а навіть почали переводити свої пляни для створення з цілої Кореї свого сателіта. Тому, що Південна Корея находиться в руках Америки. Совети почали підбурювати тамошнє населення до громадянської війни.

7. **Пошана незалежности й суверенности держав.** — Безупинне поневолювання незалежних держав Советами є предметом дискусії кожного дня і не потребує спеціяльної пригадки.

8. **Військові бази.** — Політика в цій справі управильнена одноголосною резолюцією О. Д. з 14. грудня 1946. Члени О. Д. можуть запросити якусь закордонну державу втримувати військо на їх території для допомоги при обороні своєї незалежности. Америка повинується згаданій ухвалі і повідомляє О. Д., коли десь творить свої військові бази за дозволом місцевої влади.

9. **Міжнародна торгівля.** — Представники 23 держав зїхалися на підготовку Торговельної й Господарської Конференції під опікою О. Д. до Женеви влітку 1947 р. У кінцевій конференції в м. Гавані, на Кубі, (від листопада 1947 до березня 1948), взяли участь 56 держав і склали Міжнародну Торговельну Організацію, якої головною метою є скасування різниці в різних формах торговельних договорів і зробити їх одноцільними. Росія відмовилася від участи в тих конференціях.

10. **Допомога для країн, знищених війною.** — Америка почала постачати допомогу негайно після покінчення війни і веде таку допомогову акцію до тепер. Так званий Плян Маршала для видужання Европи складений без участи Росії, коли вона відмовилася від співпраці в ньому.

11. **Права Людини.** — Обєднані Держави звернули пильну увагу на поширення прав людини в різнородні ділянки людського життя. Там покликано до життя окрему Комісію для Прав Людини, у якій головує американка пані Елінор Рузвелт. Комісія приготовила спеціяльний начерк декларації і Хартії Прав Людини для Економічної і Суспільної Ради і для Асамблеї О. Д. і ці документи мають бути незабаром проголошені як осяг новітнього людства. Тому, що як Росія, так Америка є членами обох комісій, годі знати, чого саме домагається Росія, коли говорить про поширення громадянських прав. Ця справа вже з своєї природи мусить бути міжнародною і мусить мати згоду всіх урядів світу. Отже дивне домагання Росії, щоб цю справу вирішували лише дві держави, а це Америка й Росія в імені людей цілого світу, коли її наладили Обєднані Держави.

Точки, вичислені департаментом стейту, це дипломатична форма закидів проти Советів збоку Америки. Тому інтересним буде слідити, як Росія буде реагувати на ті закиди.

ПРАЦЯ З. У. А. Д. К.

В українській пресі, по цей і по той бік океану, нема назагал багато вістей про працю Злученого Українського Американського Допомогового Комітети. До того деякі відомості неповні. Тому дехто недоцінює, а то й обезцінює працю ЗУАДК, головним чином тому, що не знає, яку велику, на наші умовини, працю ЗУАДК виконує. Дехто ще й нині не усвідомлює собі, яким великим здобутком для української справи, зокрема для т. зв. Ді Пі (скитальців) є існування ЗУАДК. З усіх українських допомогових організацій по обох боках океану ЗУАДК є єдиним, офіційно визнаним американською владою. Як такий він може при співпраці всього українського громадянства в Америці та на еміграції успішно виконати ці завдання, для яких він створений.

В деяких пресових органах була кількакратно надрукована гостра критика праці З. У. А. Д. К. Здорова критика, що звертає увагу на недомагання є бажана і конечна, але не така, яка спирається на неправдиві факти, чи насвітлює факти неправдиво, бо це підриває авторитет ЗУАДК і шкодить установі, а була теж і така критика.

Подаючи до загального відома звіт з праці ЗУАДК, оперуватимемо виключно фактами, що самі за себе говорять. Директорія ЗУАДК свідома того, що пророблена праця не була без помилок, як теж свідома, що в сучасну хвилину ЗУАДК має ще більше завдань до виконання, ніж це було досі.

Допомогова акція в Німеччині.

Акція допомоги українським скитальцям в Німеччині почалася щойно з хвилиною підписання відповідних договорів між ЗУАДК з однієї сторони та з Американською Армією та ІРО з другого боку. Матеріяльну допомогу почало розподіляти між скитальців Европейське Представництво ЗУАДК щойно в 1948 році.

Від часу існування Представництво ЗУАДК, на чолі якого стоїть адв. Р. Смук, одержано до розподілу між скитальців такі речі:

а) закуплено від Американської Армії 5,000 харчових пачок по 29 ф. брутто. Досі наспіло до складу ЗУАДК в Мюнхені від Централі З. У. А. ДК:

б) 335 баньок із смальцем по 50 фунтів кожна,

в) 205 скринь і пачок з різними харчами: цукор, молоко, крупи, какао, кава, сушені овочі тощо,

г) 25 пачок мила,

ґ) 40 скринь ліків.

Крім того Централя ЗУАДК та Канадійський Допомоговий Фонд прислали до Европейського Представництва З. У. А. Д. К. обмежену кількість харчових пачок для розподілу названим адресатам.

Крім цієї фінансової допомоги зі Злучених Держав, Европейський Представник З. У. Д. К. перевів низку важливих інтервенцій в американських чинниках та виконав переважну справу освідомлення чужинців щодо української проблеми, допомагав в багатьох випадках поодиноким особам, хоча це не входить в обсяг праці ЕП-ЗУАДК.

Потреби і можливости матеріяльної допомоги.

Про те, що потреби 104-тисячної маси українських скитальців в Німеччині та Австрії є незвичайно великі — не приходиться ширше говорити. Це відома річ. Треба тільки ствердити, що матеріяльне становище та прохарчування скитальців з хвилиною заіснування ПК-ІРО значно погіршилося, а еміґранти в Европі живуть в постійному психічному напруженні. В далеко гіршому положенні є тисячі скитальців, що їх внаслідок різних перевірок та скринінгів (з метою обмежити видатки ІРО) викинено з таборів і вони мусили перенестися на приватні мешкання, включитися в німецьку господарку та користуватися виключно німецькими харчовими картками (востанне: 50 гр. товщу, 100 гр. мяса, 800 гр. хліба, 25 гр. сира, 400 гр. цукру, дещо вівсяних платків чи круп, 125 гр. підмінки кави, ок. 1.5 літри збираного молока — усього в місяць!)

ЗУАДК прямо неможливо охопити допомоговою акцією цілу українську еміграцію в Німеччині. Доволі скромні фонди ЗУАДК, що їх складає українсько-американське громадянство, ніяк не можна зуживати повністю на матеріяльну допомогу скитальців, бо на порядку дня стоять приважні й інші завдання, з яких центральним є переселенча акція.

Ясно, що всіх ЗУАДК вдоволити не може. Ці, що матеріяльну допомогу від ЗУАДК одержали, не подають про це до загального відома, — бо це було б недоцільним, хто ж її ще не одержав — пише інколи одверті листи, намагаючись викликати в громадянстві враження, буцімто ЗУАДК нічого не робить і нікому не помагає.

Методи в ділянці матеріяльної допомоги.

Маючи в розпорядження тільки обмежені матеріяльні засоби до розподілу, виникає конечна потреба обмежити розподіл тільки до осіб найбільш потрібуючих. Ясно, що Бюро ЗУАДК, із своїм скромним апаратом, немає технічної спроможности переводити без замітів в життя такої складної допомогової акції. Незалежно від того, вже самі престіжеві моменти ЗУАДК промовляють за те, щоб він не займався безпосередньо розсілдом індивідуальних потреб імігрантів. З цієї причини, вже на початку своєї праці ЕП-ЗУАДК намітило техніку розподілу матеріяльних допомог в такий спосіб, щоби переводити її виключно за посередництвом українських допомогових еміґрантських організацій. Здійснюючи цю напрямну, директор ЕП-ЗУАДР, адв. Р. Смук, запросив дня 1. грудня 1947 р. чільних громадян від Центральних Емігрантських Допомогових Організацій (ЦПУЕ і С. Х. С.) на нараду. Зібрані на Конференції делегати уконституувались в т. зв. Допомогову Раду при ЕП-ЗУАДК під проводом голови Василя Мудрого та рішили запросити до Ради по одному представникові від обох українських Церков.

В сучасну хвилину допомогова Рада складається з 8 осіб. Рада сходить на засідання в міру потреби та на них м. ін. обмірковує справи надсилки та розподілу матеріяльної допомоги.

Хто одержує допомогу?

Харчові пачки, що їх одержано від Армії на основі рішення Допомогової Ради, розділено так: американська зона Німеччини: 70%, французька зона — 20%, Австрія — 20%.

Крім того Рада вирішила, з огляду на обмежену кількість харчових пачок, розподіляти їх за таким ключем: а) важко хворі, б) інваліди і кол. полонені, в) сироти, хворі, і недоживлені діти, г) кол. політичні вязні, ґ) потребуючі студенти, д) вчені, мистці, заслужені громадські діячі, е) найбільш потребуючі, не вичислені в попередних категоріях.

Вужча Комісія Дорадчої Ради, обрана на засіданні Ради в дні 18. березня ц. р. розглядає всі прохання про допомогу і рішає кому цю допомогу дати. На основі складених Радою списків, у Великодній час, вислано пачки з харчами найбільш потребуючим, за окремими потвердженнями.

Крім того приділено одноразово товщ для всіх хворих на туберкульозу українців, що перебувають в лікарнях, включно з хворими з англійської зони, та видається Студентським Харчівням та деяким харчівням суспільної опіки додаткові приділи.

320 КЕР-пачок розділено між дітей Дитячих Садків в американській зоні Німеччини та Австрії.

Тепер виготовлено поіменні списки 2,200 осіб, яким перешлеться прислані Централею ЗУАДК КЕР-пакети. Одночасно Комісія Дор. Ради опрацьовує плян доживлювання шкільних дітей із тих запасів, що їх ЕП-ЗУАДК має в свойому магазині. (Кінець буде).

ПЕТРО МІРЧУК.

КОЛИ ГОРЯТЬ ЛІСИ

Оповідання з недавнього минулого.

7)

Вони стали швидко оба щирими друзями. З причини не розпитував він Медведя про його родинні справи, бо знав, що й так правди не довідається. Так само про себе не розказував нічого. Говорили завжди тільки про загальні справи. Та саме в тих розмовах Степан імпонував Дмитрові своєю широкою освітою, а головне, своєю національною свідомістю. Дмитрові нераз аж дивно було, як міг виростити отакий чоловік тут, під большевицьким террором, будучи вихованим змалку на большевицькій пропаганді зокрема за час науки в старшинській школі. Степан довідався мабуть від Дмитрових товаришів, що з ними був заприязнений вже давніше, дещо про Дмитра, бо виявив супроти нього теж повне довіря.

Склалося так, що вони обидва ходили якраз разом до праці.

Одного разу прийшла Дмитрові думка заризикувати та зорганізувати втечу. Думку цю піддало йому те, що їх десятьох забрано було саме осібно до заготовки дров. Вони становили для себе, якби осібний табор під охороною чотирьох СС-ів. З політичних вязнів було їх тільки двох: він та Степан. Решта були новосполиті. У випадку вдалої втечі — на його думку — не повинні були притягати до відповідальности тих, що в таборі. Через те можна було ризикувати, не наражуючи на небезпеку життя інших товаришів. Тут же, при вмілому зорганізуванню можна було зліквідувати принаймні двох СС-ів відразу, а двох унешкідливити після цього, і вирватися на вільний простір, будучи в кожньому разі зараз же в посіданні двох чи чотирьох крісів, що їх відбереться сторожі.

Свою думку висказав він Степанові. Степан вислухав мовчки і думав над нею довший час. Але по вогниках, що блисли в його очах, пізнав Дмитро зараз, що ця думка йому подобалася.

— Треба над цим подумати — відказав по хвилі Степан. По деякій перерві, зустрівшись знову на самоті, вони повернулися до тої самої теми. Розбирали всі можливості й укладали плян утечі. Переглянули всіх співтоваришів і вибрали двох найбільш певних, що їх рішили втягнути в останній хвилині до заговору. Ішло тепер про те, щоб в означений час кожний зі змовників знайшовся біля одного сторожа і, маючи сокиру в руках, на умовлений знак кинувся на сторожа й рішучим ударом сокири унешкідливив його зовсім, або принаймні на час, поки інші змовники не прийдуть йому на поміч.

Пройшло ще кілька днів і оба вони рішили, що хвиля до виконання наказу наспіла. Слідуючого дня вранці треба було виконати плян. Виконувати його слід було вранці, а не ввечір, бо у вечорі відбувався апель, себто перелік усіх вязнів і їх втечу зараз було б відкрито та вислано за ними погоню. А опинившись на волі вранці, можна було використати весь день для цього, щоб як найдальше втекти від табору.

Увечорі, після праці, лежали мовчки оба на одному ліжку, потонувши в задуму. Були стомлені, але сон не брався. Не говорили до себе. Лежали зі закритими очима, ніби спали, щоб не викликати якогонебудь підозріння в інших, але спати не могли. В їхній уяві розгортався в подробицях плян, що його мали завтра вранці виконати. Ризико, рішучість дії, подих смерти і запах розкішної волі ставали виразно перед очима їхньої душі.

— Якщо б я загинув, а ти вийшов ціло — шепнув несподівано Дмитрові Степан — зустрінь таку, що зветься Бондаренко Любця, що в Києві на Подолі жила, перекажи їй, про мою долю. Вона єдина розуміла мене завжди. Це моє єдине бажання.

— Добре — відказав ще тихше Дмитро.

Вони замовкли оба і знову потонули в задуму, чи в сон. Говорити було незручно, бо побіч них лежали інші вязні, супроти яких треба було бути обережним у всьому, не зважаючи на те, що ті такі самі вязні, як вони. А Дмитро замовк і ще тому, бо коротка замітка його друзяки Степана закаламутила враз до дна його духову рівновагу. „Бондаренко Любця?" Його найдорожча Любця, що її він залишив за Віднем, їдучи сюди, для виконання наказу? Оте чарівне дівча з над Дніпра, що її образ так глибоко врився в його серце, та сама, що присягалася йому недавно, що його єдиного вона любить і не зважаючи на все, йому єдиному залишиться вірною?... Що лучить її зі Степаном А може це не вона, а друга, що так зветься? Розпитувати незручно і неслід. Степан і так виявив багато довіря до нього, зрадивши одну особу з круга своїх найблищих знайомих. Краще, мабуть, було, якби він був таки не довідався назвища Любці і не знав тепер, що це про неї мова...

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ КВІТЕНЬ 1948 РОКУ

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Колодій Іван М.
В. 7. Новій Айда.
В. 8. Гарасимо Петро, Кіналь Василь.
В. 9. Сіковський Едвард.
В. 13. Зендран Іван.
В. 14. Струк Анна Е.
В. 34. Стефківський Микола, Стефківська Катерина.
В. 39. Витковський Честер, Кулик Анна, Яворська Стефанія.
В. 47. Клеман Катерина, Клеман Михайло, Клеман Іван.
В. 54. Попіль Іван, Попіль Ольга, Попіль Ярій, Попіль Роман.
В. 55. Добродій Юфемія, Джексон Анна С., Шандровська Маріянна, Добродій Роман, Добродій Микола.
В. 57. Кушнір Григорій, Кушнір Стефанія, Кушнір Уляна.
В. 58. Струж Шірлій Л.
В. 71. Андрищь Іван.
В. 76. Бурило Лидія, Бурило Іван.
В. 83. Кончак Мурієл Б., Бодій Вінфілд В.
В. 85. Гнатюк Марта Т.
В. 103. Юркевич Михайло.
В. 106. Багрій, Василь.
В. 110. Антоній Мерл Реймонд.
В. 112. Дуда Антонія.
В. 117. Нечипорюк Семен, Олійник Іван, Лака Іван, Нечипорюк Марія Нечипорюк Леся, Нечипорюк Лудміля, Лака Ірина.
В. 134. Воланська Валерія.
В. 141. Якима Агафія, Андрич Марія, Якима Юлія, о. Бойко Іван Г., Якима Константин.
В. 147. Мунчак Іван мол., Федорак Анна О.
В. 156. Рандолф Анна, Момот Йосиф, Кічула Іван, Воланська Марія, Кічула Анастазія.
В. 175. Шустер Ольга.
В. 179. Рапко Анна.
В. 180. Тарас Вілям.
В. 182. Вакуменко Стефанія О.
В. 204. Максимюк Марія А., Рега Іван, Юрків Стефан, Юрків Евгенія.
В. 206. Самборська Стефанія, Павлишин Стефан.
В. 217. Степський Іван М., Шварц Іван.
В. 220. Гуменюк Іванна, Гуменюк Михайло, Орищук Микола, Орищук Христина.
В. 221. Савіцький Михайло.
В. 230. Піпа Вергенія.
В. 234. Олексин Микола.
В. 237. Сорока Теодор мол., Коваль Анна, Хомин Григорій, Куделич Михайло, Куделич Тоней, Стецула Леон, Волк Марія, Сорока Ева, Кулиняк Іван, Кулиняк Ольга, Івахів Теодор, Турєлик Говард, Гарисон Вілям мол., Гарисон Іван М., Гарисон Андрій, Івахів Марія, Коваль Бенджамен Р., Благітка Йосиф, Коваль Іван.
В. 238. Гапонюк Марія.
В. 253. Машталярез Каролина.
В. 254. Карбовник Ольга, Таращук Евген І.
В. 266. Терлецька Марія, Гнатковський Володимир, Гнатковський Семен Л.
В. 274. Лопушанська Катерина.
В. 27[illegible]. [illegible] Франко, Семко Іван, Гера Григорій, Снеден Еверет, Крель Франко, Сисин Олена, Сухій Дорота, Орловська Марія Л.
В. 277. Бережій Михайло, Грод Андрій, Гласищин Миколай, Гласищин Михалина, Янішевський Андрій, Гарасимів Стефан, Янішевський Владислава, Гарасимів Клавдія.
В. 283. Базарник Петро, Горбаль Володимир.
В. 286. Німець Михайло.
В. 288. Васильців Людвіга.
В. 292. Войтович Юліяна, Стельмах Павло.
В. 304. Бирва Ева К.
В. 316. Д'Аміко Дорота Б.
В. 324. Струк Іван.
В. 325. Гобер Олена.
В. 335. Боярчик Вілям.
В. 336. Карпицький Микола.
В. 338. Клипник Іван.
В. 339. Бішко Йосиф.
В. 342. Познанський Джеймс, Головчук Мирон, Воланський Григорій мол., Василик Микола, Месик Петро, Месик Олена.
В. 350. Вальчук Павло, Бедарик Елизавета, Бадарик Евгенія.
В. 352. Гавриляк Грета, Томсон Говард Р.
В. 361. Питак Юліян, Птиак Анна, Солан Анна, Лисогір Михайло, Романко Теодор, Гавран Михайло, Солан Іван, Гавран Теодор, Гарбіст Михайло.
В. 371. Олексів Павло.
В. 372. Загута Павлина.
В. 375. Сенич Катерина, Бандрівська Марія.
В. 383. Шевчук Павло.
В. 386. Щарба Павло.
В. 388. о. Потапович Леон З., Мороз Петрунеля, Потапович Наталія З., Гачак Марія, Мороз Олекса П. мол. Потапович Богуслава З., Потапович Богдан З.
В. 427. Брацюк Біл, Брацюк Теод.
В. 432. Дубик Михайло, Свелеба Мирослав, Ріжник Микола.
В. 436. Цінцірюк Люба.
В. 446. Зарещанський Петро, Новоставський Василь.
В. 450. Калинська Елизавета, Круль Марія, Міцел Анна.
В. 455. Балабан Володимир.
В. 465. Спонтак Михайло, Шевчук Стефан, Миколюк Катерина, Паславський Стефан, Лісній Василь.
В. 469. Голука Іван, Антонишин Петро, Капаловський Адам, Рошко Морис.
В. 473. Мартиник Ольга, Дума Василь, Ковтун Петро, Сулатицький Микола, Лилик Елизавета, Бондар Іван, Коваль Дмитро, Михальків Тома, Горнфлюк Евген, Бичків Анна, Білоцерківський Анатолій, Левченко Василь, Коцур Мирон, Притуляк Данило, Бітнер Михайло, Мартиник Марія, Кольба Стефан, Денека Богдан.
В. 474. Шеремета Володимир, Несторовик Евгенія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Катанчак Юстина.
В. 40. Макаровський Андрій.
В. 43. Малинчак Петро.
В. 55. Стельмащук Михайло.
В. 78. Жятек Іван.
В. 82. Земба Іван.*
В. 162. Ласако Ева, Лисийко Марилина.
В. 170. Мельник Василь.*
В. 206. Липка Константин, Липка Вікторія.
В. 365. Бойчак Михайло.*
В. 427. Пелешак Микола.
В. 432. Вікарук Михайло.*
В. 445. Барановський Теодор.* о. Мусій Микола М.
В. 464. Костюк Іван.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 117. Д-р Калина Володимир.
В. 121. Єднак Анна.
В. 127. Мейл Олена.
В. 277. Кебуз Володимир.*
В. 312. Профета Володимир, Профета Марія.
В. 341. Лизен Петро.*
В. 372. Начай Іван.*
В. 427. Гладиш Михайло.
В. 432. Гриців Олекса.
В. 436. Кравчук Анна, Кравчук Марія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 21. Смик Амелія.
В. 38. Кахнич Петро.*
В. 76. Романишин Іван.
В. 120. Добош Ольга А.
В. 124. Романський Андрій.*
В. 232. Страговський Іван.*
В. 254. Капустинський Михайло.*
В. 276. Баек Марія І.
В. 288. Грегоріс Чарлс.*
В. 325. Токарська Юстина, Токарський Микола.
В. 338. Проч Олена.
В. 379. Хич Михайло, Керчинська Ева, Керчинський Вілям.*
В. 432. Гриців Ілько.*
В. 441. Яськів Григорій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 284. — 2 члени.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 18. Берій Розалія.
В. 22. Стронський Роман.*
В. 61. Іванець Катерина.
В. 82. Саміло Григорій.*
В. 94. Заяць Павлина, Склекович Анна.
В. 95. Морикін Іван.*
В. 96. Мільковичь Дузай.*
В. 118. Свик Михайло.*
В. 155. Прус Мирон.*
В. 158. Робертс Анна К., Робертс Іван Г.*
В. 219. Ґудзяк Франко.
В. 292. Брич Дмитро.
В. 304. Ваврів Андрій.*
В. 310. Беймак Марія, Беймак Михайло 2.*
В. 334. Канарефф Ольга.
В. 349. Кроль Франко.*
В. 353. Кмет Михайло.
В. 361. Гевка Ірина.
В. 369. Шмідт Катерина.
В. 371. Романків Олена.
В. 379. Шопяк Володимир.
В. 380. Катриняк Мирон.*
В. 432. Романишин Славко,* Ребенчук Олекса.*
В. 441. Демкович Іван.*
В. 456. Сало Дмитро.*
В. 464. Владика Михайло.*
В. 473. Юзенко Марія, Литвин Василь.*

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Романів Ірина, Букса Анна.
В. 20. Довгій Дмитро,* Довгій Анна, Довгій Дмитро, Довгій Тесія.
В. 23. Д-р Калина Володимир.
В. 103. Вовк Анатол.
В. 292. Єднак Анна.
В. 307. Витяж Іван.
В. 312. Начай Іван.*
В. 326. Пашкевич Іван.
В. 341. Гладиш Михайло.
В. 457. Панчишин Катерина, Панчишин Михайло,* Панчишин Олекса.*
В. 458. Сеньків Марія, Сеньків Стефан.*
В. 473. Масланко Стефанія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 21. Смик Амелія.
В. 38. Кахнич Петро.*
В. 76. Романишин Іван.*
В. 120. Добош Ольга А.
В. 124. Романський Андрій.*
В. 232. Страговський Іван.*
В. 254. Капустинський Михайло.*
В. 276. Баек Марія І.
В. 288. Грегоріс Чарлс.*
В. 325. Токарська Юстина, Токарський Микола.
В. 338. Проч Олена.
В. 379. Хич Михайло, Керчинська Ева, Керчинський Вілям.*
В. 432. Гриців Олекса.
В. 441. Яськів Григорій.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 284. — 2 члени.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ.

В. 230. Грай Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ.

В. 44. Михуда Юрій.
В. 160. Мельничук Іван.
В. 239. Сидор Аполонія, Сидор Олекса, Піскер Олена.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 71. Беньо Сейдій Дж.
В. 83. Драбик Олена.
В. 87. Гембар Микола.*
В. 94. Лублянецька Лійна.
В. 105. Сирник Марія.
В. 136. Гуч Леон.
В. 151. Ваврищко Антін.*
В. 283. Лисяк Павло.*
В. 303. Хохла Бетій.
В. 338. Бачинський Антін.*
В. 341. Сорока Емілія.
В. 369. Вілямс Анна.
В. 370. Небор Текля.
В. 432. Вайтович Михайло.
В. 442. Куба Анна, Куба Михайло.*

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 1. Полиняк Микита.
В. 2. Гребович Василь.
В. 29. Коваль Михайло.
В. 39. Герчак Тимко.
В. 72. Вегнер Іван.
В. 99. Касич Іван.
В. 101. Кузів Марія.
В. 102. Лезан Йосиф.
В. 105. Крайник Стефан.
В. 124. Бала Михайло.
В. 130. Михалів Теодор.
В. 142. Лещак Яцко.
В. 151. Янущак Анастазія.
В. 162. Майбук Ярмило.
В. 200. Миськів Анна.
В. 206. Бойко Йосиф.
В. 213. Шаламій Михайло.
В. 217. Бойко Юрій.
В. 221. Слабій Титус С.
В. 229. Мозілько Олекса.
В. 238. Жінко Зофія.
В. 242. Тхорик Василь.
В. 249. Жумер Анна.
В. 290. Шандровська Варвара.
В. 307. Гребович Михайло.
В. 333. Вуйшінська Олена.
В. 342. Кармазин Катерина.
В. 369. Коцюбінська Павлина.
В. 409. Санський Михайло.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком квітня 1948 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	36,131
В місяці квітні 1948 р. прийнято нових	208
В місяці квітні 1948 р. прийнято наново	18
В місяці квітні 1948 р. прийнято з переступ. листами	12
В місяці квітні 1948 р. прийнято з інших кляс	17
В місяці квітні 1948 р. прийнято зі старого роду обезпеч.	2
Разом	36,388
В місяці квітні 1948 р. суспендовано	34
В місяці квітні 1948 р. відійшли з переступними листами	19
В місяці квітні 1948 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	17
В місяці квітні 1948 р. відійшли до нового роду обезпеч.	2
В місяці квітні 1948 р. відійшли зо зворотом у готівці	16
В місяці квітні 1948 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці квітні 1948 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	5
В місяці квітні 1948 р. відійшли на виплачене обезпеч.	1
В місяці квітні 1948 померли	29
Разом	123
З кінцем місяця квітня 1948 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	36,265

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	79
В клясі В.	на $ 750	11
В клясі С.	на $1000	166
В клясі В.В.	на $1500	5
В клясі С.С.	на $2000	1

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	458
В клясі О-1000	на $1000	305
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	5,128
В клясі Р-1000	на $1000	3,837
В клясі Р-1500	на $1500	52
В клясі Р-2000	на $2000	51
В клясі Р-2500	на $2500	7
В клясі Р-3000	на $3000	6

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,770
В клясі Е-1000	на $1000	1,836
В клясі Е-1500	на $1500	50
В клясі Е-2000	на $2000	40
В клясі Е-2500	на $2500	5
В клясі Е-3000	на $3000	9

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,594
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,690
В клясі W-1500	на $1500	42
В клясі W-2000	на $2000	20
В клясі W-2500	на $2500	3
В клясі W-3000	на $3000	2
В клясі W-різні суми		74

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	3
В клясі Т- 250	на $ 250	163
В клясі Т- 500	на $ 500	3,476
В клясі Т- 750	на $ 750	105
В клясі Т-1000	на $1000	7,632
В клясі Т-1500	на $1500	179
В клясі Т-2000	на $2000	51
Разом		36,265

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 21. Окрепкій Джеймс.
В. 23. Захаревич Вілгелміна Анна, Мерена Кенет А.
В. 33. Кщуць Росел Дж., Грегерсон Глорія М.
В. 36. Петрів Сандра.
В. 38. Вільчинський Марія Дж., Тарбій Фредерик.
В. 54. Попіль Ірина О.
В. 55. Шандровський Іван мол., Джойс Джеймс А., Добрій Тихон.
В. 57. Кушнір Евген.
В. 63. Келер Павло К., Турко Каміля М. 2.
В. 75. Джевел Шарон Л.
В. 76. Бурило Тамара.
В. 94. Стопчій Деанна.
В. 96. Ткач Ненсій К., Ткач Роберт, Фреш Кароля Дж., Фреш Катерина А., Кінцак Двейн, Фреш Едвард Л., Кінцак Денис С.
В. 110. Антін Варвара М.
В. 117. Лака Евген. Корчинський Джійна, Муштук Роксолана. Орвіл.
В. 141. Якима Борис Ярима.
В. 150. Кінас Веслій П.
В. 151. Боднар Михайло В., Боднар Володимир Д.
В. 156. Кічула Ірина.
В. 164. Мазошета Юлія А., Макес Михайло.
В. 167. Білан Олександра Л., Білан Ірися К.
В. 170. Черпецький Юрій А.
В. 175. Білик Чарлс Е.
В. 204. МкДоналд Іван З, Евуш Іванна, Вожнікевич Михайло, Нелько Марія.
В. 206. Павлишин Павла К.
В. 219. Кіт Марлина, Ірас Дайана П., Линч Патрися А., Гудз Микола.
В. 220. Орищук Лариса Х., Гуміняк Наталія М.
В. 223. Гренчишин Джеймс Й.
В. 230. Піпа Марія А.
В. 242. Карлицький Франко.
В. 248. Рущак Теодор мол.
В. 263. Маринюк Дженета Б.
В. 276. Лазар Катлина А., Баек Роберт А., Снеден Рутій Л., Снеден Донна К., Снеден Беверлій А., Клей Евелина Л., Сапірак Андрій М., Іваніцький Джералд М., Лійч Патрися А., Ссенден Брус, Снеден Еверет мол., Снеден Долереса.
В. 280. Двин Кароля.
В. 290. Цермак Франко Дж.
В. 300. Гупкович Михайло Р., Смит Ґерій С., Кучман Михайло Й.
В. 305. Боток Марилина, Боток Елейна, Лінденмут Воній М., Лінденмут Пегій Л., Демопулос Джорджіна М. Е.
В. 308. Зьомбра Ґреґорій І.
В. 316. Сидор Сузанна М., Миколайко Стефан Р.
В. 319. Пек Іван мол., Калинський Петро Й.
В. 322. Голубович Дайанна М.
В. 336. Бак Дайанна Л.
В. 342. Месик Ґлорія, Месик Павло.
В. 345. Проч Вілям Р.
В. 352. Шул Михайло Ч., Шул Келвін К., Філікс Марія К., Томсон Говард Р., Шул Томас Р.
В. 358. Улан Павло Н.
В. 361. Тибор Петро П.
В. 364. Додс Ловіс М., Течер Христина, Личко Катлина Д.
В. 370. ДіПаскалій Роберт 2, Ландіно Джеймій.
В. 371. Півоварський Антін Л.
В. 373. Магац Павлина, Магац Лора.
В. 375. Гарасимович Марія, Сенич Евген М.
В. 388. Матіфорд Вілям А., Матіфорд Джералдина А., Лемцьо Евген, Мельник Ліліян, Матіфорд Річард С.
В. 396. Палак Михайло А. 2, Палак Глорія А.
В. 432. Чеверда Ліліян М.
В. 445. Гушоватій Ольга.
В. 450. Міцель Берій І., Круль Стефанія, Калинська Марлина, Галько Стефан мол., Круль Давид С.
В. 454. Дегренч Кароля Л.
В. 465. Король Петро, Миколюк Петро С., Дідюк Богдан І., Каліщук Албін С.
В. 471. Багрій Еліяза.
В. 473. Приемська Стефанія, Приемська Силвія, Калба Надія Л., Фескун Донна І., Чепурнатій Михайло.
В. 474. Несторович Михайло, Крутиголова Орися.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 48. Білас Леон, Білас Павло Р., Білас Дорота.
В. 82. Земба Іван А.
В. 151. Тогналій Яр.
В. 206. Липка Марія.
В. 365. Бойчик Йосиф, Бойчик Михайло.
В. 432. Савич Ґлен Т.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 189. Харамбура Марія А., Харамбура Іван О., Харамбура С.
В. 277. Кебуз Богдан.
В. 287. Романюк Павло 2.
В. 312. Профета Роман.
В. 427. Гладиш Христина А., Гладиш Надія О.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 215. Ґейтс Варвара Дж.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 33. Снайдер Бевелій А.
В. 48. Касаба Роман, Куцаба Геновефа, Куцаба Едвард П.
В. 57. Коник Роселина.
В. 63. Келяр Павла К.
В. 78. Косинська Марія.
В. 65. Німет Ненсій.
В. 130. Чубатий Андрій Р., Чубатий Дарія Т.
В. 164. Вожняк Стефан В., Міло Володимир Р.
В. 168. Ворд Варвара А., Ворд Анна В.
В. 178. Януш Едвард.
В. 333. Вишинський Микола.
В. 361. Гевка Петро В., Федун Теодор.
В. 432. Бусько Михайло.
В. 452. Мещук Долореса М.
В. 464. Цибуляк Марія, Цибуляк Вергенія.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. Романів Марія.
В. 33. Максимюк Катерина.
В. 341. Гладиш Надія О., Гладиш Христина А.
В. 375. Харамбура Андрея, Харамбура Нестор С., Харамбура Іван О.
В. 457. Панчишин Іванна.
В. 473. Половка Албіна, Верника.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 8. Гарасимів Петро.
В. 9. Сиковський Едвард.
В. 147. Федорак Анна О.
В. 175. Шустер Ольга.
В. 179. Рапко Анна.
В. 182. Бакуменко Стефанія О.
В. 254. Таращук Евген.
В. 274. Лопушанська Катерина.
В. 276. Сисин Олена.
В. 316. Баран Дорота.
В. 338. Хаипняк Іван.
В. 339. Бішко Йосиф.
В. 342. Головчук Мирон, Воланський Григорій.
В. 350. Бадарик Елизавета, Бадарик Евгенія, Вальчук Павло.
В. 371. Олексів Павло.
В. 386. Щерба Павло.
В. 422. Волошанська Теодозія С.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 215. Ґейтс Варвара Дж.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 204. Максимюк Марія А.
В. 233. Швець Стефан.
В. 268. Лопацький Михайло.
В. 432. Войтович Параскевія.

ДІТИ ПОМЕРШІ.

В. 414. Вітовська Христина М.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком квітня 1948 р. було в У. Н. Союзу дітей членів	12,765
В місяці квітні 1948 р. принято нових	152
В місяці квітні 1948 р. прийнято наново	9
В місяці квітні 1948 р. прийнято з переступ. листами	9
В місяці квітні 1948 р. прийнято з інших кляс обезпеч.	1
Разом	12,936
В місяці квітні 1948 р. суспендовано	22
В місяці квітні 1948 р. відійшли з переступ. листами	9
В місяці квітні 1948 р. відійшли до старших членів У. Н. Союзу	20
В місяці квітні 1948 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	1
В місяці квітні 1948 р. відійшли зо зворотом у готівці	4
В місяці квітні 1948 р. відійшли з виплаченим обезпеч.	1
В місяці квітні 1948 р. відійшли на виплачене обезпеч.	—
В місяці квітні 1948 р. відійшли на безплатне продовж.	—
В місяці квітні 1948 померли	1
Разом	58
З кінцем місяця квітня 1948 р. в У.Н.С. було дітей членів	12,878

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ший	на $500	3,437
В клясі 2-гий	на $500	989
В клясі 3-тій	на $100	2,447
В клясі 4Р	на $ 250	146
В клясі 4Р	на $ 500	2,028
В клясі 4Р	на $1000	714
В клясі 5Е	на $ 250	259
В клясі 5Е	на $ 500	2,063
В клясі 5Е	на $1000	556
В клясі 6С	на $ 500	177
В клясі 6С	на $1000	62
Разом		12,878
З кінцем місяця квітня 1948 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених		49,143

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за квітень 1948 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж березня 1948 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

ЩОБ СПОВНИТИ ЯКСЛІД ОБОВЯЗКИ ЧЛЕНА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ТО НЕ ВИСТАРЧИТЬ НАЛЕЖАТИ САМОМУ ДО СОЮЗУ, БО ДО ЧЛЕНСЬКИХ ОБОВЯЗКІВ СВІДОМОГО ЧЛЕНА НАЛЕЖИТЬ ТАКОЖ ОБОВЯЗОК ЗАПИСАТИ ДО СОЮЗУ ЦІЛУ СВОЮ РОДИНУ, СВОЇХ ПРИЯТЕЛІВ ТА БЛИЗЬКИХ ЗНАЙОМИХ.

Т. Г. Войнаровський.

СИМОН ПЕТЛЮРА

2)

Зовнішній світ ставився байдуже, якщо не явно вороже до ідеї незалежної української держави. За двісті літ російська пропаганда і дипломатія здолали переконати чужинців, що Україна — це „южно-руска провінція", а українці — це ті ж „рускіе" або в кращому випадку „малороси".

Франція, Англія й інші европейські держави вбачали в єдиній неподільній Росії свою союзницю проти напасницьких планів Німеччини, а тому вороже ставилися до українського руху, що міг би послабити російську державу. В 1919-20 роках дипломатія білогвардійських генералів — Денікіна, Колчака, Врангеля — виставляла українців, як анархістів, напівбольшевиків і всякими засобами перешкоджала встановленню приязних відносин поміж Українською Народною Республікою й урядами держав Антанти. Нашій молодій дипломатії невимовно трудно було обороняти інтереси України проти ворожої пропаганди білогвардійських дипломатів, що мали великі зв'язки серед чужинців ще з минулих царських часів. І тому Франція й Англія давали тоді зброю й амуніцію та всяку іншу допомогу колишнім царським генералам, хоч їх діло було згори засуджене на поразку, бо боролися вони не тільки за „єдиную неділимую Расію", але й за відновлення старорежимних царських порядків, а тому не мали успіху не тільки серед поневолених Москвою народів, але навіть і серед народніх мас самої Московщини.

Петлюра і український народ не одержали найменшої навіть допомоги від всесильної Антанти. Правда, під впливом поразки білих генералів і невпинної роботи наших представництв закордоном, в кінці 1920 року ніби помічається деяка зміна у відношенні чужоземних держав до української справи. Але знесилене українське військо мусіло саме тоді залишити межі України, і допомога держав Антанти, якби вона мала бути, спізнилася.

Німеччина в 1918 році, — ніби виявляла зацікавлення Україною. Але те зацікавлення пояснюється з одного боку бажанням одержати потрібний німцям під ту пору хліб, а з другого — вже тоді існуючим, хоч ще укритим, стремлінням Німеччини загарбати для себе багаті українські землі. Тому німецька політика по відношенні до України уже тоді не була щирою і не дала для українців жодних позитивних наслідків. У кінці 1918 року дійшло в Україні до відвертого народного повстання проти окупаційних німецьких військ та викинено їх поза мені України.

Деякі політичні польські та румунські кола висловлювали ніби розуміння важливости і користи для Польщі та Румунії існування самостійної України. Однак вони свою співпрацю з Україною проти Москви узалежнювали від приєднання до своїх держав — західніх українських земель. Це згори обезцінювало співпрацю з такими „ніби союзниками", що хотіли у своїх лише егоїстичних інтересах використати тяжке становище, в якому опинилася тоді Україна.

Такі невідрадні були зовнішні обставини доби 1917-20 років. Не ліпшими були й внутрішні умови.

За двісті літ московського панування Україна майже втратила своє національне обличчя. Українська шляхта і поміщицтво, — були помосковлені, або спольщені. Нова, народня інтелігенція, кінця 19-го і початку 20-го століття, була теж здебільшого зденаціоналізована і належала до загально-російських політичних партій. Культурне відродження України — література, театр, пісня, наука — в умовах постійних переслідувань московсько-царського режиму — не могло пустити глибших корінів і захопити ширші маси населення. Перед 1917 роком в Україні під московським режимом не було не тільки ні одної вищої чи середньої шко-

(Продовження на стор. 4-тій).

ПРОТОКОЛ

З нарад річного засідання головного уряду У. Н. Союзу, що відбулось в днях 22-го до 26-го березня 1948 року, в Домі У. Н. Союзу під ч. 81-83 Гренд Стріт, Джерзі Ситі, Н. Дж.

(Продовження).

3)

ЗІСТАВЛЕННЯ БІЛЯНСУ

старших членів і молодечого департаменту У. Н. Союзу 31. грудня 1947 року.

Стан чинний:

Готівка	$ 501,546.02	5.21%
Морґеджі	866,127.89	9.00%
Бонди	7,628.595.05	79.23%
Реальности	233,500.00	2.42%
Позички членам	392,875.71	4.08%
Друкарня	5,116.68	0.06%
Разом	$9,627,761.35	100.00%

Стан довжний:

Посмертний фонд нових родів обезп.	$8,140,805.35	84.55%
Адміністраційний фонд	193,309.36	2.01%
Конвенційний фонд	29,246.04	0.30%
Запомоговий фонд	131,829.49	1.37%
Народний фонд	8,260.83	0.09%
Посмертний фонд старого роду обезп.	76,329.51	0.79%
Резервовий фонд	14,762.30	0.15%
Сирітський фонд	82,264.95	0.85%
Фонд обезпеки інвестицій і смертности	94,463.88	0.98%
Фонд Згоди Братств	11,835.72	0.12%
Посмертний фонд Мол. Департаменту	794,164.10	8.25%
Адміністраційний фонд Мол. Департ.	50,489.82	0.54%
Разом	$9,627,761.35	100.00%
Посмертний фонд нових родів обезпечення, посмертний фонд старого роду обезпечення, посмертний фонд Молодечого Департаменту і резервовий фонд	$8,949,731.75	92.95%

Стан чинний:

Готівка	$ 501,546.02	5.21%
Морґеджі звичайні	745,079.44	7.74%
Морґеджі Федер. Мешк. Адм. (F.H.A)	121,048.45	1.26%
Бонди Злучених Держав	3,888,250.00	40.38%
Бонди Канадійські (державні)	213,289.37	2.22%
Бонди стейтові	66,918.54	0.69%
Бонди муніціпальні	343,829.29	3.57%
Бонди залізничних компаній	19,179.74	0.20%
Бонди публичної вжиточности	3,021,081.86	31.38%
Бонди індустріяльні	76,046.25	0.79%
Реальности	161,250.00	1.67%
Дім У. Н. Союзу	72,250.00	0.75%
Позички членам	392.875.71	4.08%
Друкарня	5,116.68	0.06%
Разом	$9,627,761.35	100.00%

ЗІСТАВЛЕННЯ БІЛЯНСУ І АКТИВ.

Білянс старших членів і молодечого департаменту У. Н. Союзу з кінцем 31. грудня 1947 р.		$9,627.761.35
Активи не втягнені до загального маєтку (Non Ledger Assets)		
Відсотки платні на морґеджах (accrued)	$ 4,856.89	
Відсотки платні від позичок на членських грамотах	8,625.16	
Відсотки платні на бондах (accrued)	47,480.22	
Відсотки платні на банкових депоз.	41.94	
Залеглі місячні вкладки з відділів	6,799.87	
Разом не втягнені активи		67,804.08
Разом усі фонди і не втягнені активи		$9,695,565.43
Обниження актив (Deduct Assets not Admitted)		
У замороженім банку	$ 3,663.75	
Бонди понад AMORTIZED VALUE	12,856.54	
Позички на членських грамотах суспендованих членів	3,594.52	
Друкарня	5,116.68	
Вирівнання грошевої різниці між канадійською і америк. валютою	7,491.75	
Разом обниження актив		32,723.24
До перенесення		$9,662,842.19
Невиплачені посмертні запомоги	$ 3,255.43	
Невиплачена посмертна запомога зголошена за 1947 рік	500.00	
Невиплачені три виплатні ендавмент	707.79	
Невиплачені нагороди за нових чл.	9,008.00	
Федеральний податок за пом. сили	243.16	
Вкладки вплачені згори	105,468.92	
Чинш заплачений згори	116.46	
Дивіденда для членів на 1948 рік	99,000.00	
Передплата за „Свободу" заплачена згори	1,659.41	
Сирітський фонд	82,264.95	
Народний фонд	7,576.15	
Фонд Згоди Братств	12,113.21	$ 321,913.48
Резерва, якої вимагають асекураційні закони на обезпечення.		
На обезпечення членських грамот в нових родах обезпечення і в старім роді обезпечення (American Experience 3½%)	$5,632,890.00	
Резерва, якої вимагають асекураційні закони на обезпечення дітей у молодечім департаменті У. Н. Союзу (Juvenile—Standard Industrial 3½%)	357,850.00	
Резерва, якої вимагають асекураційні закони на обзпечення подвійного обезпечення (Adult—Additional Accident Death Benefit)	306.00	$5,991,046.00
		$6,312,959.48
Надвишка резерви і інші фонди У. Н. Союзу		3,349,882.71
Разом		$9,662,842.19

ЗІСТАВЛЕННЯ ВИПЛАТ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ

старших членів і молодечого департаменту У. Н. Союзу за 1947 рік.

	Запомог	Сума
З кінцем 31. грудня 1946 р. остало невиплачених запомог	6	$ 2,952.92
Від 1. січня до 31. грудня 1947 р. померло	370	276,466.50
Разом	376	$279,419.42
Від 1. січня до 31. грудня 1947 р. виплачено	369	276,068.07
Осталося до виплати	7	3,351.35
Полагоджено компромісово		95.92
З кінцем 31. грудня 1947 року остається невиплачених посмертних запомог	7	$ 3,255.43

(Дальше буде).

СИМОН ПЕТЛЮРА

(Продовження зі стор. 3-тої).

ли, але навіть жодної народної школи з викладовою українською мовою. Все українське життя носило понуру печать заборон, цензури, пепереслідування і гніту, що надзвичай утруднювало справу ширення національної свідомости серед народніх мас. Мірилом низької національної свідомости українського населення може бути той факт, що єдина в Наддніпрянській Україні українська щоденна газета „Рада", яка виходила в Києві перед війною 1914 року, розходилася тільки в 3,000 примірників. Українські революційно-політичні партії існували легально або напівлегально й не мали значнішого впливу на українське суспільство.

Але найгірше було з масами українського робітництва і селянства. Українське робітництво по більших промислових осередках було майже цілковито помосковщене і перебувало під впливом російських соціялістів. Українське селянство, що підсвідомо переховало в своїй масі всі ознаки української національної окремішности — мову, звичаї, пісню, одяг — і з нутра якого вийшов наш великий національний Вчитель Тарас Шевченко, — було так само несвідомим національно. Воно не знало навіть свого національного імени і називало себе: православними, малоросами, хохлами, чи просто тутешніми.

До цього треба додати факт облудної брехливої пропаганди, що її від самого майже початку 1917 року провадили московські большевики серед українських народніх мас. В Україні в той час відбувалася не тільки національна, але й соціяльна революція. Ішло не лише про національно-державне визволення, але й про визволення робітництва й селянства з-під економічно-соціяльного гніту буржуазії й поміщицтва. Це відповідало цілком зрозумілим і слушним прагненням широких мас українського народу. „Земля і воля" — це було гасло, що його виставляли провідники Української Революції. Але цим гаслом облудно послуговувалися і московські большевики. Вони обіцяли віддати всю землю селянам, фабрики і заводи — робітникам; вони обіцяли українцям вільний розвиток під советською владою національної української культури; навіть більше: вони кинули гасло національного самоозначення аж до повного державного відокремлення. Але одночасно український національний рух виставлялося большевиками за буржуазний, антинародній, що хоче привернути владу поміщиків, фабрикантів і царських жандармів.

І треба ствердити, що ця облудно-брехлива пропаганда мала значний успіх серед українських народніх мас і відвертала їх від боротьби за незалежну українську державу. Національна свідомість серед українського народу пробуджувалася і зміцнювалася уже в процесі самої боротьби, підчас визвольних змагань, що їх очолював Симон Петлюра.

26-го листопада 1919 року, отже уже майже в два роки після проголошення самостійної Української Народньої Республіки, на нараді в Староконстантинові, Петлюра сказав такі слова:

„...Наша боротьба в історії українського народу буде записана золотими буквами. Ми вступили на арену історії, коли ввесь світ не знав, що таке Україна. Ніхто не хотів її визнавати, як самостійну державу, ніхто не вважав нашого народу за окрему націю. Єдино боротьбою, упертою і безкомпромісовою, ми показали світові, що Україна є, що її народ живе і бореться за своє право, за свою свободу і державну незалежність.

„Призаймось без гордощів і без зайвої скромности, що за час нашої боротьби ми створили Українську Націю, яка і надалі активно боротиметься за свої права, за право самостійно, і ні від кого незалежно, порядкувати на своїй землі"...

Але треба всетаки ствердити, що правильність цього шляху боротьби за незалежну державу, український народ у своїй масі усвідомив лише пізніше, тоді, коли переможена ворогами армія Петлюри вже знаходилася поза межами України, а українські силяни й робітники відчули на собі „добродійства" советського режиму, репрезентованого московським чекістом. Коли прийшла примусова колективізація і стахановщина, нищення української культури й церкви, голод 1933 року і т. д...

На початку 1917 року, коли сталася революція в Росії та Україні, лише одна Галичина, що перебувала під трохи лагіднішим режимом конституційної Австро-Угорщини, могла виказатися глибшою і загальнішою національною свідомістю. Проте Галичина, яко, порівнююче невелика частина нашої землі, не могла мати вирішальний вплив на перебіг подій в усій Україні. Центр ваги всетаки лежав на Наддніпрянській Україні. Доля українського народу могла вирішитися тільки в Києві, а тут, серед національно несвідомих мас, був лише невеличкий гурт щирих українських патріотів, які національно-державне будівництво України мусіли починати від самого початку, від самих елементарних, дрібних ділянок життя. Цей невеликий гурт не завагався, одначе, піднести український національний прапор, не завагався повести український народ по шляху боротьби за волю і незалежність. — Серед цього гурту у перших рядах був Симон Петлюра.

(Дальше буде).

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

КОЛЧЕСТЕР, КОНН.

На допомогу скитальцям з Дня Матері.

В Томину неділю, 9. травня ц. р. відбулося в Колчестер гарне парохіяльне і народне свято: Свячене і День Матері. Зараз по Службі Божій в українській греко-кат. церкві парохіяни і гості перейшли до церковної галі, де засіли до гарно застелених двох столів. Бувший скиталець, а теперішній парох, о. Богдан Іжак, посвятив дари на столі і в свойому вступному слові повитав присутних та склав їм свої побажання. В другій промові представив о. Іжак гідність християнської і української Матері, її ролю і заслуги у вихованню дітей та візвав молодь свою матір шанувати не лише у „День Матері", але й впродовж цілого її життя.

Потім 6-літня Ірця Іжак віддеклямувала вішик про любов дитини до матері.

Це гарне свято приготовили і перевели молоді українці, уродженці Америки, на чолі з п. Болюхом Миколою, п. Чемеринським Іваном і п. Анною Вічинською. На кінці п. Болюх Микола перевів збірку на пачки „Кер" для скитальців в Европі, що дала 30 долярів.

Зложили: Лулик М. $5; Шайда П. $3; по $2: Олійник М. і Іжак А.; по $1: Болюх С., Бендас К., Ґалиш Д., Кінчик С., Тильховець М., Болюх М., Семків Г., Чеминський І. і Ю., Січенко І., Кулинич М., Ґлембовський Л., Ґурський П., Горичка В., Ґурський В., Дикий М., Шабліц Ф., Вічинська А.

Учасник.

Дня 23. травня 1948 р. померла

ЗІНА ДЕМБІЦЬКА

Похорон відбудеться в четвер, 27. травня, в годині 9. рано, з Української Православної Церкви в Картерет, Н. Дж. Тлінні останки будуть поховані на CLOVER LEAF MEMORIAL PARK, WOODBRIDGE, N. J. — В. Їй П.!

Стефан Дембіцький, муж. з Родиною.

ТАРЗАН, ч. 1851. Тіна в небезпеці.

З огидним скавулінням і бючи себе по грудях, Тоґлат звернувся до безборонної дівчини.

Почувши зловіщі звуки, Кунгу здвоїв свій поспіх, а здивована Кіля гляділа за ним.

Коли розлючений Тоґлат кинувся на Тіну, вона щойно тоді зрозуміла свою помилку і підскочила до низько звисаючої галузі...

...саме у хвилину, як Кунгу вискочив зпосеред хащів.